Hayomyom.org

Hayom Yom: 17 Elul

ַרְבֵּנוּ הַזָּקֵן הָיָה בְּעַצְמוֹ הַקּוֹרֵא בַּתּוֹרָה. פַּעַם אַחַת לֹא הָיָה בְּלִיאָזנאָ שַׁבָּת פָּרְשַׁת תָּבֹא, וְשָׁמַע אַדְמוּ"ר הָאֶמְצָעִי – וְהוּא עוֹדֶנּוּ נַעַר קוֹדֶם הַבִּר מִצְוָה – הַקְּרִיאָה מֵאַחֵר. הָעָגְמַת נֶפֶשׁ מֵהַקְּלָלוֹת שֶׁבַּתּוֹכֵחָה הֱבִיאַתּוּ לִכְאֵב לֵב, עַד שֶׁבְּיוֹם הַכִּפּוּרִים נִסְתַּפֵּק רַבֵּנוּ הַזָּקֵן אִם יוּכַל לְהִתְעַנּוֹת. כְּשֶׁשְּׁצְלוּ אֶת אַדְמוּ"ר הָאֶמְצָעִי הֲרֵי בְּכָל שָׁנָה קוֹרִים פָּרָשָׁה זוֹ, עָנָה: כְּשֵׁאַבָּא קוֹרֵא "העֵרט זִיךְ נִיט קִיין קְלָלוֹת".

The Alter Rebbe himself served as the Torah reader. Once he was not in Liozna for Shabbos Parshas [Ki] Savo, and the Mitteler Rebbe — at that time a boy before bar-mitzvah — heard the Torah Reading from another person. He experienced such distress upon hearing the curses in the tocheichahl that on Yom Kippur, 2 the Alter Rebbe was unsure whether [his son] would be able to fast.

When the Mitteler Rebbe was asked [to explain the severity of his response], for after all, this same passage is read every year, he replied: "When my father reads it, they do not sound like curses."3